Προκαλοῦν ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς δημότας αἱ ἐνέργειαι τοῦ δημάρχου κ. Νίκου Βέτσου διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χειμάρρων τῆς περιοχῆς, οὕτως ὥστε νὰ ἀποφευχθοῦν ἐνδεχόμεναι πλήμμυραι κατὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα. Αἱ ἀκραῖαι ἰδίως συνοικίαι τῆς πόλεως συγκεντρώνουν τὴν προσοχὴν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἐπιτακτικὸν εἶναι τὸ καθῆκον τῶν πολιτικῶν παραγόντων τῆς περιοχῆς μας, ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν κάθοδον εἰς Πάτρας τῶν στρατευμένων ποδοσφαιριστῶν, προκειμένου οὗτοι νὰ ἐνισχύσουν τὰς ἀγωνιζομένας εἰς τὸ ἐθνικὸν πρωτάθλημα ὁμάδας τῆς πόλεως. Αἱ Πάτραι πρέπει ἐφέτος νὰ προβληθοῦν πανελληνίως εἰς τὸν ἀθλητικὸν τομέα.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΡΩΣΙΚΗΝ "ΒΟΗΘΕΙΑΝ,,

Η ΚΟΥΒΑ ΘΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΗ ΜΕ ΤΟΝ ΗΡΩΪΚΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΙΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΤΕΚΝΩΝ

Ἡ Σοβ. Ἕνωσις δὲν πρόκειται νὰ διακινδυνεύση πόλεμον

ΝΕ ΥΟΡΚΗ, ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ἡ Κούβα, ἐπίκεντρον τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. Θὰ μεταβληθῆ εἰς ἡφαίστειον διὰ νὰ ἐκραγῆ ἐκ τοῦ κρατῆρος του ὁ πυρηνικὸς πόλεμος; Ἢ ἁπλῶς εἶναι ἐπίκεντρον νέας ψυχροπολεμικῆς ἐπιθέσεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅστις ἐξωθεῖ πάντοτε κατὰ τὴν ἀπὸ μακροῦ ἀσκουμένην τακτικήν του, μέχρι τοῦ χείλους τῆς ἀβύσσου, τὴν ὀξυνσιν τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως, διὰ νὰ ὑποχωρήση τὴν τελευταίαν στιγμὴν, στὰς 12 παρὰ 5, ὅταν ἴδη ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ὑποχωροῦν;

Πιστεύομεν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ δευτέρου. Παρὰ τὰς ἀπειλάς της καὶ τὰς «προειδοποιήσεις της» ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν πρόκειται νὰ ριψοκινδυνεύση πόλεμον γενικὸν χάριν τῶν κομμουνιστῶν της Κούβας: Τὸ λέγει μὲν εἰς τὴν «προειδοποίησίν της» ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ κάμη, διότι δὲν δύναται νὰ τὸ κάμη, ὅπως ἐβεβαίωσε καὶ ὁ κ. Ράσκ, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Μόσχα συνηθίζει νὰ ἀπειλῆ καὶ λέγει πολλὰ, ἀλλὰ πάντοτε δὲν τολμᾶ νὰ κάμη τίποτε ἀπ' ὅσα λέγει.

Ἡ Κούβα δὲν εἶναι κομμουνιστική, διότι ὁ λαὸς της ἰδεολογικῶς εἶναι πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς ἰδέας. Φανατικὸς καθολικὸς τὸ θρησκευμα, προσηλωμένος εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἰδιοκτησίας, συνειδητὸς Ἀμερικανὸς ὁ Κουβανέζος, δὲν πρόκειται νὰ υἱοθετήση ποτὲ τὰς κομμουνιστικὰς ἀπόψεις. Ἡ Κούβα ὅμως κυριαρχεῖται ἀπὸ κομμουνιστάς.

Μία κλίκα κομμουνιστῶν ἐκμεταλλευομένη τὴν πτωχείαν τῶν Κουβανέζων, λόγω τῆς μικρᾶς ἐκτάσεως τῆς νήσου, κατώρθωσε νὰ ὑφαρπάση τὴν ἀρχήν, νὰ εἰσαγάγη κομμουνιστικὰς μεθόδους καὶ ἀρχὰς εἰς τὴν διοίκησιν καὶ ἀκόμη ὑπέταξε τὴν Κούβαν εἰς τὸ ἅρμα τῆς Μόσχας καὶ ἐγκαθιδρύει ὁλονὲν περισσότερον ὁλοκληρωτικὸν κράτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ Κουβανέζοι ἀσφυκτιοῦν. Τὸ ὅτι ἡ Κούβα κυριαρχεῖται ἀπὸ κομμουνιστὰς εἶναι φυσικὰ γνωστόν, ἀλλ' ὁμολογεῖται ἐπισήμως ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀμύνης τῆς Κούβας, ἀδελφὸν τοῦ κ. Φιντὲλ Κάστρο, ὅστις χθὲς μόλις διεκήρυξε μετὰ τὴν Σοβιετικὴν προειδοποίησιν εἰς περίπτωσιν ἀμερικανικῆς ἐπεμβάσεως ὡς ἑξῆς:

—Τώρα, εἶπεν, αἰσθανόμεθα τὸν ἑαυτόν μας περισσότερον κομμουνιστὴν καὶ ἔχομεν ἀκόμη μεγαλυτέραν πίστιν στὸ ἀλάθητο τοῦ Μαρξισμοῦ - Λενινισμοῦ!

Ἀλλ' ἡ Κούβα δὲν εἶναι νῆσος τῆς Σιβηρίας, δὲν εἶναι ἡ Νέα Ζέμβλα, διὰ νὰ ἀδιαφορήση κανείς. Ἡ Κούβα εὑρίσκεται εἰς τὸν Μεξικανικὸν Κόλπον, εἰς τὸ Δυτικὸν ἡμισφαίριον εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου καὶ εἰς... τὸ ὑπογάστριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐὰν ὁ κομμουνισμὸς διὰ τοῦ Φιντὲλ Κάστο μετεπήδησε καὶ ἐνεφυτεύθη εἰς τὴν Κούβαν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἀμερικανοὺς — βορείους καὶ νοτίους, νὰ ριζώση καὶ νὰ σταθῆ καταδυναστεύων τοὺς Κουβανέζους. Διὸ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

'Επ' εὐκαιρία τοῦ ἀεροναυτικοῦ συνεδρίου

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΕΔΙΔΟΝ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ἱπτάμενοι μὲ μηχανὰς—παιγνίδια

ΤΡΑΓΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΤΩΝ ΗΡΩΪΚΩΝ ΠΙΛΟΤΩΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Οἱ Γάλλοι ἄσσοι ἔδωσαν πρῶτοι τὸ σύνθημα

ΜΙΑ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ 70 ΜΟΛΙΣ ΕΤΩΝ

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς πραγματοποιεῖται εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 55ον ἐτήσιον συνέδριον τῆς διεθνοῦς ἀεροναυτικῆς ὁμοσπονδίας καὶ δεκάδες ἀντιπροσώπων ἀπὸ διάφορα ἔθνη θὰ ἀναπτύξουν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν σημερινῶν ἐξελίξεων τῆς ἀεροναυτικῆς καὶ τῶν περαιτέρω δυνατοτήτων της, εἰς μίαν, μάλιστα, ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν κυριαρχοῦν ἤδη οἱ πύραυλοι καὶ τὰ διαστημόπλοια. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συνεδρίου, καλὸν θὰ εἶναι, πάντως, νὰ γίνῃ μία πρόχειρος ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀεροπορίας εἰς τὰ διάφορα ἔθνη τοῦ κόσμου καὶ τὴν Ἑλλάδα.

☆

Ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τὰ παλαιὰ χρόνια εἶχε πάντοτε τὸ ὄνειρο νὰ πετάξῃ καὶ ὁ θρῦλος τοῦ Ἰκάρου εἶναι μία τρανὴ ἀπόδειξις τοῦ πόθου του αὐτοῦ, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ πανάρχαια χρόνια, ποὺ χάνονται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ἀπὸ τὸν μεσαίωνα πολλοὶ ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ πολλὰ ἦσαν τὰ θύματα, μέχρις ὅτου ὁ ἄνθρωπος «ἐλευθερωθῆ» ἀπὸ τὴν γῆ καὶ πετάξῃ ἐλεύθερος εἰς τὰ οὐράνια.

Ἡ πρώτη ἀπόπειρα γίνεται εἰς τὰ 1709(!) καὶ μάλιστα ἐντὸς μιᾶς αἰθούσης ἀνακτόρων! Ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλίας, ἕνα πρωϊνὸ τοῦ 1709, ὁ Βραζιλιανὸς Γκασμάο ἔδεσε γύρω ἀπὸ τὴν μέση του ἕνα παράξενο ξύλινο κατασκεύασμα καὶ ὑψώθη ὀλίγα μέτρα ἐντὸς τῆς μεγάλης αἰθούσης τῶν ἀνακτόρων, ἐνῷ οἱ αὐλικοὶ ξεσποῦσαν εἰς ἐπιφωνήματα... τρόμου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὁ ἀτυχὴς Γκασμάο νὰ κατηγορηθῆ διὰ... μαγείαν καὶ νὰ πεθάνῃ ἐξόριστος εἰς τὴν Σεβίλλην.

Μερικὲς δεκάδες χρόνια ἀργότερα, οἱ ἀδελφοὶ Μογγολφιέρροι ἀπέδειξαν ὅτι εἶχεν ἔλθει, ἐπὶ τέλους, ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι θὰ πετοῦσαν πρὸς τὰ ἄστρα. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1873, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ 16ου, ἐπέταξαν μὲ ἀερόστατον ἑπάνω ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἐνῷ οἱ εὐγενεῖς καὶ ὁ λαὸς κρατοῦσαν τὴν ἀναπνοήν των καὶ αἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ἔσφιγγαν σπασμωδικὰ τὰ ἀρωματισμένα μαντηλάκια των.

Ἐν τούτοις, ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἁπλῶς μιὰ προεργασία. Τὴν 17ην Δεκεμβρίου τοῦ 1903, ἕνα τηλεγράφημα σκορποῦσε ρίγη συγκινήσεως σ' ὁλόκληρον τὸν κόσμον! Οἱ ἀδελφοὶ Ράϊτ εἶχον πραγματοποιήσει τὴν πρώτην των πτῆσιν μὲ ἀεροπλάνον, κινούμενον μὲ βενζίνην, εἰς ὕψος μόλις 260 μέτρων καὶ μὲ διάρκειαν πτήσεως 59 δευτερόλεπτα! Ἕνα περίεργον κατασκεύασμα μὲ πτέρυγας ἀνυψώθη ἀργὰ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβηκε εἰς ἀπόστασιν μερικῶν ἑκατοντάδων μέτρων. Ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀεροπορίας εἶχε πιὰ ἀνοίξει!

Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, ὅλα εἶναι γνωστά. Κάθε χρόνο καὶ ἕνα ἄλμα πρὸς τὰ ἔμπρός, κάθε χρόνο καὶ μία ἐπὶ πλέον τεχνολογικὴ ἐξέλιξις καὶ ἕνας καινούργιος τύπος ἀεροπλάνου, μέχρις ὅτου ἐφθάσαμεν εἰς τὰ σημερινὰ μεγαθήρια τοῦ ἀέρος. Καλὸν θὰ εἶναι, πάντως, νὰ κάμωμεν μίαν ἀξιόλογον ἀντιπαράθεσιν τῶν πρώτων ρεκὸρ πτήσεως, μὲ τοὺς σημερινοὺς καταπληκτικοὺς ἀριθμοὺς ὡρῶν πτήσεως καὶ ἀποστάσεων:

● Τὸ 1909 τὸ ρεκὸρ ὕψους ἦτο 155 μόνον μέτρα. Σήμερον τὰ πυραυλοκίνητα ἀνέρχονται εἰς ὕψος 22.000 μέτρων!

● Τὸ 1909 τὸ ρεκὸρ ταχύτητος (Σάντος Ντυμὸντ) ἦτο 41 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Σήμερον καὶ ἕνας ἀρχάριος σωφὲρ δὲν καταδέχεται νὰ τρέξῃ τόσο λίγο μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του. Τὰ πυραυλοκίνητα καταδιωκτικὰ ἀναπτύσσουν ταχύτητα 2.585 χιλιομέτρων τὴν ὥραν!

● Τὸ 1906 τὸ ρεκὸρ ἀποστάσεως, ποὺ διήνυσεν ὁ Ντυμὸντ μὲ τὸ ἀεροπλάνον του, ἦτο 220 μέτρα! Σήμερον τὸ ρεκὸρ ἀποστάσεως εἶναι 18.081 χιλιόμετρα, ὅση ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Πὲρθ (Αὐστραλίας) μέχρι Κολόμπους ('Οχάϊο) ἄνευ σταθμοῦ!

Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ δείχνουν καθαρὰ τὸ μέγεθος τῆς ἐξελίξεως εἰςτὴν ἀεροναυτικήν, εἰς τὸ διάστημα τῶν τελευταίων 59 ἐτῶν. Ὁ ἄνθρωπος «ἀπελευθερώθηκε» ἀπὸ τὴν γῆ καὶ πετάει εἰς τὰ ὕψη μὲ ἐκπληκτικὴν εὐχέρειαν. Δὲν ἀπομένει τώρα, παρὰ νὰ τὸν ἴδωμεν καὶ εἰς τοὺς πλανήτας, μιὰ καὶ περιφέρεται ἤδη πλησίον αὐτῶν, μὲ τοὺς δορυφόρους καὶ τὰ διστημόπλοιά του.

☆

Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ποία εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ἀεροπορίας;

Βεβαίως, ἡμεῖς ἔχομεν τὸ προνόμιον νὰ ὁμιλῶμεν περὶ Ἰκάρου καὶ τὸ ἀπίστευτον κατόρθωμά του, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ ἕνας θρῦλος. Πέραν, ὅμως, ἀπὸ τοὺς θρύλους, ἡ πραγματικότης εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ τιμᾷ τὴν χώραν αὐτήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ τόλμη συμβαδίζει πάντοτε μὲ τὴν ἐξυπνάδα τῶν κατοίκων της.

Τὴν 5ην Ἀπριλίου τοῦ 1890, γύρω ἀπὸ μίαν μάνδραν τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, εἶχε συγκεντρωθῆ πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον ἀνέμενε ἕνα συνταρακτικὸν γεγονός. Ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ πρώτη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνύψωσις ἀεροστάτου. Πράγματι, ἀργὰ - ἀργά, τὸ ἀερόστατον ἀνυψώθη καὶ ἤρχισε νὰ ἀπομακρύνεται πρὸς τοὺς γύρω λόφους, ὅταν, ξαφνικά, ἐφάνη ὅτι ἔχασε ὕψος καὶ παρ' ὀλίγον νὰ συγκρουσθῆ εἰς μίαν ἐκεῖ πλησίον οἰκίαν. Ὁ «ἀεροπόρος» ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὸ «ἔρμα» (σάκκους μὲ ἄμμον) καὶ τὸ ἀερόστατον ἀνυψώθη ἐκ νέου, διὰ νὰ προσγειωθῆ, ὀλίγον ἀργότερον, ὁμαλῶς παρὰ τοὺς σημερινοὺς Ποδαράδες. Τὸ πρῶτον αὐτὸ Ἑλληνικὸν ἀερόστατον ἔφερε τὸ ὄνομα «Οὐρανία» καὶ ἦτο ἡ πρώτη ἀπόπειρα κατακτήσεως τῶν αἰθέρων.

Ἀργότερον, ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι μικραὶ πτήσεις ἀεροστάτων, ἀλλὰ ἡ πρώτη ἀπόπειρα μὲ ἀεροπλάνον ἐπραγματοποιήθη τὸ 1908, ὁπότε ὁ Ἀρνιώτης ἀπεγειώθη ἀπὸ τὸ Τατόϊ καὶ ἐπέταξε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν καὶ εἰς ὕψος 1—2 μέτρων ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Αὐτὴ ἦτο μία πραγματικὴ πτῆσις, ἡ ὁποία βρῆκε καὶ ἄλλους μιμητάς, διὰ νὰ συγκροτηθῆ ὁ πρῶτος Ἑλληνικὸς πυρὴν τῆς ἀεροπορίας.

Τὸ 1912, ὁ Ἀλέξανδρος Καραμανλάκης, ὁ ἀξέχαστος πιλότος, ἐπραγματοποίησε πολλὰς πτήσεις μὲ τὸ διπλάνον του καὶ ξεπέρασε τὸ ὕψος τῶν 3.100 μέτρων, γεγονὸς ποὺ ἀποτελοῦσε τότε καὶ παγκόσμιον ἀκόμη ρεκόρ. Ἐν τούτοις, ὁ τολμηρὸς αὐτὸς πρωτοπόρος ἐπέπρωτο νὰ ἔχῃ τραγικὸν τέλος:

Τὴν 6ην πρωϊνὴν τῆς 29ης Αὐγούστου τοῦ 1912, ὁ Καραμανλάκης μὲ ἀεροπλάνον τύπου «Μπλεριὸ» ἀπεγειώθη ἀπὸ τὸ Δαφνί, μὲ κατεύθυνσιν πρὸς Πάτρας. Τὴν 8ην πρωϊνὴν ἐλήφθη εἰς Ἀθήνας σῆμα τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Δερβενίου Κορινθίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο, ὅτι ἄγνωστον ἀεροπλάνον κατέπεσεν εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων ἀπὸ τῆς ὀκτῆς, πλησίον τοῦ χωρίου Λυγιὰ Δερβενίου, καὶ ὅτι ὁ πιλότος, παρασυρθεὶς ἀπὸ τὰ ρεύματα καὶ τὸν σφοδρὸν ἄνεμον, ἐπνίγη. Ὁ Καραμανλάκης ἦτο τὸ πρῶτον θῦμα τοῦ ἀεροπλάνου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὸ μοναδικόν.

Τὴν 4ην Ἀπριλίου τοῦ 1913, οἱ Ἕλληνες πιλότοι Ἐμμ. Ἀργυρόπουλος καὶ Κων. Μάνος, ἐνῷ ἐπέστρεφον ἀπὸ μίαν ἀεροπορικὴν πτῆσιν, μὲ διθέσιον ἀεροπλάνον, κατέπεσαν ἀπὸ ὕψους 600 μέτρων, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λαγκαδᾶ καὶ ἐφονεύθησαν. Οἱ δύο αὐτοὶ πιλότοι, μαζὶ μὲ τὸν Καραμανλάκη καὶ τὸν Ὄττο Λίλιενταλ, ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη τὸ 1896, ἐπιβαίνων αὐτοσχεδίου ἀεροπλάνου, μὲ τὰ πόδια ἔξω ἀπὸ τὸ σκάφος(!), ἦσαν ἀπὸ τὰ πρῶτα θύματα τῆς παγκοσμίου ἀεροπορίας.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει καὶ τὴν ἱστορίαν της εἰς τὰς πτήσεις τῶν πολεμικῶν ἀεροπλάνων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ὁπότε τολμηροὶ ἄσσοι τοῦ ἀέρος ἔφεραν εἰς πέρας σοβαρὰς ἀποστολάς. Πάντως, τὴν πρώτην πολεμικὴν πτῆσιν ἐπραγματοποίησεν ὁ ὑπολοχαγὸς Μουτούσης, ὁ ὁποῖος τὸ 1912 καὶ κατὰ τὴν πρώτην μόλις ἡμέραν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ἐπέταξε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του ὑπεράνω τῶν ἐχθρικῶν θέσεων, ἔκανε τὰς ἀναγνωρίσεις του καὶ ἐπέστρεψε σῶος εἰς τὴν βάσιν του.

☆

Αὐτὴ εἶναι, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἡ ἱστορία τῆς παγκοσμίου καὶ Ἑλληνικῆς ἀεροπορίας. Σήμερα ὅλα αὐτὰ φαίνονται ἀπίστευτα καὶ λίγο... κωμικὰ καὶ παιδαριώδη, ἂν ἀναλογισθῆ κανεὶς τὰς σημερινὰς ἐξελίξεις. Ὁ ἄνθρωπος σήμερον ξεπέρασε τὰ τεχνικὰ καὶ φυσικὰ ἐμπόδια, ξέφυγε ἀπὸ τὴν γῆ καὶ τὸν οὐρανό της ἔστω καὶ ἀνοίχτηκεν εἰς τὸ ἄπειρον, πρὸς τὸν λαμπρὸν καὶ μυστηριώδη κόσμον τῶν ἄστρων. Βρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα τῶν διεπλανητικῶν ταξιδίων, ὅπως ὁ Ὄττο Λίλιενταλ τὸ 1886, ποὺ πετοῦσε μὲ τὸ πρωτόγονο ἀνεμοπλάνο του, μὲ τὰ πόδια νὰ κρέμωνται ἔξω ἀπὸ τὸ ξύλινο σκάφος, ἀλλὰ δὲν εἶναι μακρὰν πλέον ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιτυχίας. Σὲ λίγα χρόνια, θὰ «πατήση» τὰ ἀστέρια καὶ τότε αἱ σημεριναὶ πτήσεις τοῦ Γκαγκάριν, τοῦ Τιτώφ, τοῦ Κάρπεντερ καὶ τοῦ Σίρρα θὰ φαίνωνται τόσον μακρυναί, ὅσον καὶ τὰ παραμύθια...

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἡ αὐτοδιοίκησις καθίσταται πλέον θεσμὸς ἀναπτύξεως καὶ προόδου

Σειρὰ Κυβερνητικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων

ΑΘΗΝΑΙ, Ὀκτώβριος, ('Ιδ. Ὑπηρ.).— Ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζει σειρὰν μέτρων διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν, ἀνάπτυξιν καὶ ἀξιοποίησιν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὡς παράγοντος προόδου διὰ τὴν χώραν.

Εἰς τὸ σύγχρονον κράτος βασικὴ προϋπόθεσις τῆς καλῆς λειτουργίας του εἶναι ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρα ἀποκέντρωσις τοῦ διοικητικοῦ του μηχανισμοῦ. Ἡ ἀποκέντρωσις αὐτὴ καθιστᾶ τὸν κρατικὸν μηχανισμὸν ἱκανὸν νὰ ἐπιλαμβάνεται τῶν διαφόρων θεμάτων ἐπιτοπίως καὶ εὑρισκόμενος μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν κάθε εἰδικῆς περιπτώσεως, νὰ δίνῃ τὴν πρέπουσαν λύσιν ταχέως καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον.

Ὁ θεσμὸς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ αὐτὸς μία ἐπέκτασις τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ, δύναται νὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπίλυσιν κάθε τοπικοῦ ζητήματος. Πέραν ὅμως αὐτῶν, ὁ θεσμὸς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐθίζει τὸν πολίτην εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν κοινῶν καὶ τὸν καθιστᾶ ἱκανὸν διὰ τὴν ἀνάληψιν μεγαλυτέρων καθηκόντων εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς πολιτείας. Ἔτσι κάθε μέτρον τὸ ὁποῖον λαμβάνεται διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του πρέπει νὰ ἐπικροτεῖται, διότι ἐν καταλήξει θὰ ἐπιδρᾷ εἰς τὴν μεγαλυτέραν πρόοδον τῆς χώρας.

Αὐτὰ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της ἡ Κυβέρνησις ἐπεδίωξεν πάντοτε τὴν πρόοδόν του καὶ ἐβοήθησεν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ αὐτὴν τὴν προσπάθειαν. Ἔτσι ἐνῶ τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων ἐκ πάσης πηγῆς κατὰ τὸ 1951—52 ἔφθαναν τὰ 354 ἑκατομμύρια δραχμὰς τὸ 1961 ἀνῆλθον εἰς τὸ ἕνα δισεκατομμύριον δραχμές. Χάρις ἐπίσης εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες κατώρθωσαν νὰ κατασκευάσουν σημαντικὰ ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Ἔτσι ἐνῶ τὸ 1950—51 δαπάνησαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων συνολικῶς δρχ. 55.730.767, τὸ 1961 ἐδαπάνησαν 1.005.678.000 δρχ. Πρέπει νὰ τονισθῆ πάντως ὅτι μεταξὺ 1955 καὶ 1961 οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες δαπάνησαν γιὰ ἔργα ὀδοποιΐας, ὑδρεύσεως ἐγγειοβελτιωτικὰ κ. ἄ. 4.539 ἑκατ. δρχ. Ἀπὸ τὸ ποσὸν αὐτὸ τὰ 2.682 ἑκατ. δρχ. ἀντιπροσωπεύουν δάνεια καὶ κρατικὴν ἐνίσχυσιν, οἱ δὲ ὑπόλοιπες δαπάνες προέρχονται ἀπὸ πόρους Δήμων, Κοινοτήτων κλπ.

Πέραν ὅμως αὐτῶν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀμέριστον διὰ τὴν ἀκόμη μεγαλυτέραν πρόοδον. Διὰ τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως νομοσχεδίου, λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως καὶ τὴν ἀποδοτικωτέραν λειτουργίαν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Εἰδικώτερον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως αὐξάνονται κατὰ 240 αἱ θέσεις τοῦ μονίμου προσωπικοῦ καὶ συνιστᾶται νέα ὑπηρεσία ἐπιθεωρητῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐνῶ ταυτοχρόνως καταργοῦνται αἱ θέσεις ἐπιθεωρητῶν διοικήσεως. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θὰ ἔχουν ὡς ἀποστολὴν α) τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς καὶ τῶν Ἱδρυμάτων καὶ ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, β) τὴν συστηματικὴν καθοδήγησιν τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ἀποδοτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των καὶ γ) τὴν παρακολούθησιν τῆς κανονικῆς καὶ ἐγκαίρου βεβαιώσεως τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κοινοτικῶν ἀπολογισμῶν.

Τὸ νομοσχέδιον ἐπίσης προβλέπει τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Συγκεκριμένως, καθορίζεται ἡ ἀριθμητικὴ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ, κατὰ κατηγορίας, κλάδους μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν καὶ προβλέπονται τρόποι ἐνισχύσεως τῶν ἐσόδων της.

Δι' ἄλλου ἄρθρου ρυθμίζεται ὁ τρόπος ἐξυπηρετήσεως τῶν δανείων, τὰ ὁποῖα συνάπτουν τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα διὰ τὴν ἀνέγερσιν διοικητηρίων, πρὸς στέγασιν τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ. Εἰς ὅ,τι ὅμως ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι: «Ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διατίθεται ἐτησίως πρὸς τακτικὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ποσὸν 440.000.000 δρχ. Μὲ τὸ ἄρθρον αὐτὸ λύεται ἐξ ἀρχῆς τὸ πρόβλημα τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ ἕκαστος Δῆμος ἢ ἑκάστη Κοινότης ἀπὸ τὸ Κράτος. Συνεπῶς οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες θὰ γνωρίζουν ἐκ τῶν προτέρων τί θὰ λαμβάνουν καὶ θὰ δύνανται νὰ προγραμματίζουν ἐγκαίρως τὰ ἔργα ποὺ θὰ ἐκτελοῦν.

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύεται τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς καὶ περιφερειακῆς διοικήσεως.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 6.— Τὸ Ἵδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν ἀνακοινοῖ ὅτι αἱ ἐξετάσεις τῶν εἰδικεύσεων Α' προγράμματος (1962—63) μετεκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι θὰ διεξαχθοῦν ἀπὸ 20—27 Ὀκτωβρίου 1962.

Ἐκ τῶν ὑποψηφίων οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις διαμένοντες ὀφείλουν νὰ προσέλθουν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος (Λυσικράτους 14) τέσσαρας ἡμέρας, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δύο, πρὸ τῆς διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐξετάσεων ὁρισθείσης ἡμερομηνίας, ἵνα ἐφοδιασθοῦν μὲ τὸ σχετικὸν διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν σημείωμα καὶ λάβουν γνῶσιν τῶν λοιπῶν λειτομερειῶν.

ΠΕΝΘΗ

ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Ἀγαπημένη μου Σοφία.

Μὲ πόνο σὲ συνωδεύσαμε στὴ τελευταία σου κατοικία ὅλοι ὅσοι σὲ ἀγαπούσαμε καὶ ἡ κοινωνία ὅλη, ποὺ τόσο σὲ τιμοῦσε. Εἶναι μεγάλο τὸ κενὸ ποὺ ἄφησες φεύγοντας ὄχι μονάχα γιὰ τὸ σπίτι σου καὶ τοὺς δικούς σου, μὰ καὶ γιὰ ὅσους εἶχαν μαζί σου συνδεθῆ καὶ εἶχαν πάρει ἀπὸ τὴν καλωσύνη σου καὶ τὴ στοργή σου.

Γιὰ μένα ἰδιαίτερα, ποὺ μιὰ φιλία 30 χρόνων μᾶς εἶχε δέσει, μιὰ ἄλυσίδα ἀπὸ ἀτελείωτες χαρὲς καὶ λύπες, ποὺ ἄρχισε, ὅταν σ' ἔφεραν νυφούλα στὴν Ἐκκλησία καὶ ὕστερα ὅταν βαφτίσαμε τὴν κορούλα σου. Στὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν σὲ θαύμασα στὸ ἔργο σου σὰ συζύγου καὶ μητέρας μὲ πόσους κόπους κα